

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 21 juni 1999 *

I mål T-107/99 R,

María Soledad García Retortillo, frilansöversättare, Cáceres (Spanien), företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier och Véronique Peere, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av de juridiska rådgivarna Martin Bauer och Diego Canga Fano, båda i egenskap av ombud, biträdda av Philip Bentley, barrister, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, Boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om uppskov med verkställigheten dels av rådets beslut 1999/307/EG av den 1 maj 1999 om fastställande av närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat (EGT L 119, s. 49), dels av rådets tillsättningsmyndighets beslut att endast utnämna dem som den 2 oktober 1997 var anställda vid det tidigare Schengensekretariatet till tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och om att införliva dessa i dess tjänst,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser och bakgrunden till tvisten

- 1 Protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar (EGT C 340, 1997, s. 93, nedan kallat protokollet), fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom den slutliga akten om antagande av Amsterdamfördraget, om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (EGT C 340, 1997,

s. 1), införlivar Schengenregelverket, såsom det definieras i dess bilaga, inom Europeiska unionens juridiska och institutionella ramar såsom ett närmare samarbete.

2 I artiklarna 2 och 7 i protokollet stadgas följande:

”Artikel 2

1. Från och med den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft skall Schengenregelverket, inbegripet de beslut som den enligt Schengenavtalen inrättade verkställande kommittén har fattat före denna tidpunkt, omedelbart gälla för de tretton medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel. Från och med samma tidpunkt skall rådet ersätta den nämnda verkställande kommittén.

...

Artikel 7

Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.”

3 Rådets generalsekreterare lämnade genom skrivelse av den 15 april 1999 två förslag till rådsbeslut, som upprättats av rådets generalsekretariat, till ständiga

representanternas kommitté (Coreper), däribland ett förslag till närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat med beteckningen "7328/99 Schengen 25". I punkt 3 i denna skrivelse ombads delegationerna att "meddela sitt godkännande av dessa förslag till beslut" och "att föreslå rådet att anta dessa i de språkversioner som upprättats av juristlingvisterna genom skriftligt förfarande som skall avslutas den 1 maj kl. 12.00".

- 4 Den 21 april 1999 beslutade Coreper att tillämpa det skriftliga förfarandet för antagande av förslaget till rådsbeslut om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.
- 5 Det skriftliga förfarandet inleddes genom det telex nr 1845 som rådets generalsekreterare den 26 april 1999 sände till rådsmedlemmarna.
- 6 I detta telex angavs huvudsakligen:

"Till följd av [Corepers] (andra avdelningen) beslut av den 21 april 1999 att tillämpa det skriftliga förfarandet ber jag Er att ange om Ni samtycker till att rådets beslut, i den lydelse som framgår av skrivelsen 7581/99 SCHENGEN 29 (beslut om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat) och 7582/99 SCHENGEN 30 JAI 34, antas.

Ni ombedes att besvara denna fråga med JA, med NEJ eller med AVSTÅR FRÅN ATT RÖSTA.

...

Det erinras om att samrådet med de fackliga organisationerna lett till konstaterandet av det råder meningsskiljaktigheter, vilket framgår av en rapport från rådets generalsekreterare....”

- 7 Telex nr 1845 avslutades med att det datum då svaren skulle ha givits in till rådets generalsekretariat angavs.
- 8 Den 3 maj 1999 sände rådets generalsekreterare telex nr 2053 till medlemsstaternas delegationer och avslutade därmed det skriftliga förfarande som inlemts genom telex nr 1845. I detta telex angavs att ”det skriftliga förfarandet avseende antagandet av [rådets beslut om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat] har avslutats den 1 maj 1999” och att ”alla delegationer har godkänt att rättsakten, i den lydelse som framgår av dokument 7581/99 SCHENGEN 29, antas, utom den österrikiska delegationen, som avstått från att rösta, och den franska delegationen, som röstat emot”.
- 9 Den 7 maj 1999 offentliggjordes rådets beslut 1999/307/EG av den 1 maj 1999 om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat i *Europeiska gemenskapernas tidning* (EGT L 119, s. 49, nedan kallat beslut 1999/307).
- 10 Enligt punkt 3 i övervägandena i beslut 1999/307 är syftet med införlivandet av Schengensekretariatet med rådets generalsekretariat ”att säkerställa att tillämpningen och utformningen av de bestämmelser som rör Schengenregelverket kan fortgå under former som säkerställer att denna verksamhet fungerar väl i samband med att detta regelverk införlivas inom Europeiska unionens ramar”.

- 11 I artiklarna 1—3 i beslut 1999/307 föreskrivs följande:

”Artikel 1

1. Syftet med detta beslut är att fastställa de närmare föreskrifterna för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.

2. I detta beslut definieras Schengensekretariatet som utgörande av de personer som uppfyller villkoren i artikel 3.1 e.

Artikel 2

Som undantag från tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i de Europeiska gemenskaperna [nedan kallade tjänsteföreskrifterna] och med förbehåll för att villkoren i artikel 3 i detta beslut uppfylls, kan tillsättningsmyndigheten, i den mening som avses i artikel 2 i tjänsteföreskrifterna, tillsätta de personer som avses i artikel 1 som provanställda tjänstemän i Europeiska gemenskaperna vid rådets generalsekretariat i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna och tillsätta dem på en av tjänsterna i den därför avsedda förteckningen över tjänster vid rådets generalsekretariat för budgetåret 1999 i den tjänstekategori, den lönegrad och den löneklass som har fastställts enligt den jämförande tabellen i bilagan.

Artikel 3

Tillsättningsmyndigheten kan göra de tillsättningar som avses i artikel 2 efter att ha kontrollerat att de berörda personerna

- a) är medborgare i en av medlemsstaterna,
- b) har fullgjort alla skyldigheter enligt gällande värnpliktslagstiftning,
- c) uppfyller de skötsamhetskrav som ställs för tjänsteutövningen,
- d) uppfyller kraven på fysisk lämplighet för tjänsteutövningen,
- e) uppvisar handlingar som styrker
 - i) att de var anställda vid Schengensekretariatet den 2 oktober 1997 antingen som medlemmar av Collège des secrétaires généraux du Benelux ställda till förfogande för Schengensekretariatet eller som kontraktsanställda vid Union économique Benelux eller som fast anställda vid Secrétariat du Benelux ställda till förfogande för Schengensekretariatet och där verkligen innehade en befattning,

ii) att de fortfarande var anställda vid Schengensekretariatet den 1 maj 1999,

och

iii) att de vid Schengensekretariatet vid de två tidpunkterna ovan faktiskt fullgjorde arbetsuppgifter som har samband med tillämpning och utformning av Schengenregelverket, med uppgiften att bistå ordförandeskapet och delegationerna, med finansiella frågor och budgetfrågor, med översättning och/eller tolkning, med dokumentation eller sekreteraruppgifter, dock med undantag för arbetsuppgifter som rör tekniskt eller administrativt stöd,

f) uppvisar handlingar, intyg, examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis av vilka det framgår att de har kvalifikationer på den nivå och yrkeserfarenhet i den omfattning som krävs för att de skall kunna utföra de arbetsuppgifter som motsvarar den tjänstekategori i vilken de skall integreras.”

- 12 I artikel 5 i beslut 1999/307 stadgas att beslutet ”träder i kraft samma dag som det antas” och att det ”skall börja tillämpas från och med den 1 maj 1999”.

Förfarandet

- 13 Sökanden anförde den 30 april 1999 klagomål vid tillsättningsmyndigheten i enlighet med artikel 90.2 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) mot beslut 1999/307.

- 14 Sökanden väckte samma dag talan vid förstainstansrätten och yrkade att rätten skulle ogiltigförklara dels beslut 1999/307, dels rådets tillsättningsmyndighets beslut att endast utnämna dem som den 2 oktober 1997 var anställda vid det tidigare Schengensekretariatet till tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och att införliva dessa i dess tjänst (nedan kallade tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut).
- 15 I en särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag, har sökanden även ansökt om att förstainstansrätten skall förordna om uppskov med verkställigheten av dels beslut 1999/307, dels tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut.
- 16 Rådet kom den 10 maj 1999 in med skriftligt yttrande avseende ansökan om interimistiska åtgärder.
- 17 Efter att ha givits tillfälle att skriftligen yttra sig över rådets inlägga kom sökanden den 12 maj 1999 in med ett yttrande, vilket omedelbart översändes till rådet.
- 18 Genom skrivelse av den 5 maj 1999 har Konungariket Spanien, företrätt av Rosario Silva de Lapuerta, abogado del Estado, enheten för gemenskapsrättsliga tvister, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spanska ambassaden, 4—6, boulevard Emmanuel Servais, Luxemburg, begärt att få intervensera till stöd för rådet.
- 19 Rådet har den 7 juni 1999 framställt en invändning om rättegångshinder avseende yrkandet om ogiltigförklaring.

- 20 Med hänsyn till handlingarna i målet finner förstainstansrätten att den har tillräckligt med uppgifter för att kunna avgöra den föreliggande ansökan om interimistiska åtgärder utan att först behöva höra parternas muntliga yttranden eller tillåta Konungariket Spanien att intervensera.

Rättslig bedömning

- 21 Enligt artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget (nu artiklarna 242 EG och 243 EG) jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319 s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89), i dess lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 21), får förstainstansrätten, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten eller förordna om nödvändiga interimistiska åtgärder.
- 22 I artikel 104.1 i rättegångsreglerna klargörs att en ansökan om uppskov med verkställighet endast kan prövas om sökanden har väckt talan om prövning av rättsakten i fråga vid förstainstansrätten. Frågan huruvida talan rörande huvudsaken kan upptas till sakprövning skall i princip inte prövas under ett interimistiskt förfarande, utan denna bedömning skall ske i samband med att talan rörande huvudsaken avgörs, såvida det inte omedelbart framstår som uppenbart att denna skall avvisas. Att avgöra frågan huruvida talan kan upptas till sakprövning under det interimistiska förfarandet, när det inte *prima facie* står klart att den skall besvaras nekande, innebär att förstainstansrättens bedömning av målet rörande huvudsaken föregrips (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 4 februari 1999 i mål T-196/98 R, Peña Abizanda m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-15, se punkt 10 och där omnämnd rättspraxis).
- 23 I artikel 104.2 i rättegångsreglerna föreskrivs att i en ansökan om interimistiska åtgärder skall de omständigheter anges som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att

det inte kan förordnas om interimistiska åtgärder när ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 10 februari 1999 i mål T-211/98 R, Willeme mot kommissionen, REG 1999, s. II-57, punkt 18).

- 24 Vid denna helhetsbedömning förfogar rätten i ett interimistiskt förfarande över ett omfattande utrymme för skönmässig bedömning för att avgöra sättet att pröva om dessa olika villkor är uppfyllda. Denna behörighet skall utövas med hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall (beslut av domstolens ordförande av den 29 januari 1997 i mål C-393/96 P(R), Antonissen mot rådet och kommissionen, REG 1997, s. I-441, punkt 28).

Parternas argument

Upptagande till sakprövning av ansökan om interimistiska åtgärder

- 25 I sin ansökan om interimistiska åtgärder har sökanden, som varit anställd vid Schengensekretariatet som översättare mellan den 1 januari 1993 och den 30 september 1994, gjort gällande att såväl beslut 1999/307, som enligt henne antagits genom skriftligt förfarande den 30 april 1999 kl. 12.00, som tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut definitivt berövar henne varje möjlighet att rekryteras till en av de 71 tjänster som särskilt inrättats för att möjliggöra införlivandet av Schengenregelverket inom ramen för Europeiska unionen. Dessa beslut går henne således personligen emot.
- 26 I egenskap av sökande till de tjänster som särskilt inrättats för att införliva Schengenregelverket inom ramen för Europeiska unionen kan sökanden vända sig till förstainstansrätten för att lösa en tvist mellan henne och rådet i enlighet med artikel 179 i EG-fördraget (nu artikel 236 EG)(angående detta, se förstain-

stansrättens beslut av den 11 juli 1996 i mål T-30/96, Gomes de Sá Pereira mot rådet, REG 1996, s. II-785, punkt 24).

- 27 Rådet har i första hand hävdad att sökanden misstar sig avseende sakförhållandena när hon hävdar att datumet den 30 april 1999 angetts i telex nr 1845. Det följer nämligen av sista punkten i detta meddelande (som ingetts som bilaga till dess inlägga) — i motsats till de första spanska respektive finska versionerna i vilka datumet den 30 april 1999 angavs — att svaren skulle komma in till rådets generalsekretariat "före lördagen den 1 maj 1999 kl. 12.00". Rådet sluter sig på grund härav till att beslut 1999/307 antagits denna dag, vilket också anges i telex nr 2053 av den 3 maj samma år (se punkt 8 ovan).
- 28 Rådet har dessutom gjort gällande att det är uppenbart att ansökan om interimistiska åtgärder inte kan tas upp till sakprövning av tre skäl.
- 29 För det första är ansökan om interimistiska åtgärder ingiven för tidigt (förstainstansrättens dom av den 13 mars 1998 i mål T-247/97, Lonuzzo-Murgante mot parlamentet, REGP, s. II-317, punkterna 42 och 43). Dels har ansökan gjorts innan beslut 1999/307 antogs, dels stadgas i artikel 2 i beslut 1999/307 att tillsättningsmyndigheten kan tillsätta de anställda i det tidigare Schengensekretariatet på tjänster vid rådets generalsekretariat "som undantag från tjänsteföreskrifterna" och "med förbehåll för att villkoren i artikel 3 i detta beslut uppfylls". Vid tidpunkten för talans väckande hade tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut emellertid ännu inte fattats, eftersom myndigheten inte hade slutfört arbetet med de kontroller som föreskrivs i artikel 3 i beslut 1999/307.
- 30 För det andra har sökanden inget berättigat intresse av att få saken prövad och det ifrågasatta beslutet går henne inte personligen emot.

- 31 Det är uppenbart att talan rörande huvudsaken, som väckts med stöd av artikel 179 i EG-fördraget, såvitt den syftar till att beslut 1999/307 skall ogiltigförklaras, inte kan tas upp till sakprövning, eftersom detta beslut inte antagits av rådet i dess egenskap av tillsättningsmyndighet. Beslut 1999/307 är nämligen en rättsakt med allmän giltighet, grundad på artikel 7 i protokollet och underställd granskning av lagligheten enligt artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse). I vart fall är det uppenbart att beslut 1999/307 uppenbarligen inte berör sökanden personligen.
- 32 Till den del talan rörande huvudsaken syftar till att tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut skall ogiltigförklaras, kan den inte heller tas upp till sakprövning, eftersom sökanden, som varken är tjänsteman i tjänst eller sökande till en tjänst, inte ingår i personkretsen som avses i tjänsteföreskrifterna (beslut i det ovannämnda målet Gomes de Sá Pereira mot rådet, punkterna 24 och 26). Sökanden för således talan i syfte att få till stånd en granskning av lagenligheten, men enligt rättspraxis kan en sökande endast göra gällande sådana omständigheter som berör denne personligen till stöd för ett yrkande om ogiltigförklaring (dom av den 25 september 1991 i mål T-163/89, Sebastiani mot parlamentet, REG 1991, s. II-715, punkt 24).
- 33 Slutligen har rådet gjort gällande att ansökan om interimistiska åtgärder inte uppfyller kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna, där det stadgas att "ansökan... skall innehålla uppgifter om... föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna".

Villkoren för beviljande av begärda åtgärder

- 34 Sökanden har hävdatt att kravet på skyndsamhet är uppfyllt, eftersom hon, liksom övriga gemenskapsmedborgare med likvärdiga eller högre kvalifikationer än de tjänstemän som rekryterats, i och med tillämpningen av besluten definitivt utesluts från tillämpningsområdet för de omtvistade föreskrifterna för införlivandet. Sökanden har hävdatt att dessa föreskrifter inte avser tillsättandet av en tjänst eller ett begränsat antal tjänster, utan faktiskt tillsättandet av alla tjänster som inrättats för att möjliggöra Schengenregelverkets införlivande med rådets

generalsekretariat. En verkställighet av de omtvistade besluten skulle därför leda till en väsentlig och oåterkallelig ändring av sammansättningen i tjänstemannakåren vid rådets generalsekretariat. För övrigt är dessa beslut särskilt allvarliga, då de antagits i uppenbar strid med artikel 24 i fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna och med de föreskrifter som är tillämpliga på all rekrytering av tjänstemän till Europeiska gemenskaperna.

- 35 Om begärt uppskov inte beviljas riskerar tillsättningsmyndigheten därför att tjänstemän, vars kvalifikationer i fråga om kompetens, prestationsförmåga och integritet inte kunnat kontrolleras av en uttagningskommitté sammansatt i enlighet med bestämmelserna i bilaga 3 till tjänsteföreskrifterna, införlivas i rådets tjänst. Den europeiska förvaltningens integritet kan därigenom komma att sättas i fråga.
- 36 För övrigt är rådets underlåtenhet att iaktta sin skyldighet att för tillämpningen och utformningen av Schengenregelverket endast anställa tjänstemän med högsta kvalifikationer i fråga om kompetens, prestationsförmåga och integritet av sådan karaktär att den kan förorsaka en allvarlig och irreparabel skada för samtliga europeiska medborgare och alldeles särskilt för sökanden.
- 37 En verkställighet av de ifrågasatta besluten skulle för övrigt ha som följd att sökanden definitivt uteslöts ur kretsen av personer som kan rekryteras till de tjänster som inrättats för införlivandet, tillämpningen och utformningen av Schengenregelverket.
- 38 Vad gäller omständigheter som omedelbart skulle leda till att ansökan om interimistiska åtgärder bifölls har sökanden, utan närmare precisering, hänvisat till de grunder hon åberopat i samband med sin talan om ogiltigförklaring. Hon har endast understrukt att beslut 1999/307 antogs den 30 april 1999, medan Amsterdamfördraget trädde i kraft följande dag. Rådet har således enligt

sökanden antagit beslut 1999/307, trots att någon adekvat juridisk grund härför inte förelåg. Sökanden har i anslutning härtill hänvisat till telex nr 1845 från rådets generalsekreterare till rådets medlemmar, i vilket angavs att svaren rörande antagandet av dokument 7581/99 SCHENGEN 29 skulle inkomma till rådets generalsekretariat "före fredagen den 30 april 1999 kl. 12.00".

- 39 I den inlägga som sökanden ingav den 12 maj 1999 har hon understrukt att alla medlemsstater meddelade rådet sina beslut före den 30 april 1999 vid midnatt och att beslut 1999/307 därmed antogs och trädde i kraft den 30 april 1999, och inte den 1 maj 1999. Rättsstridigheten av beslut 1999/307 innebär att samtliga beslut som fattats av rådets tillsättningsmyndighet med tillämpning av detta beslut är rättsstridiga.
- 40 På grund av principen om normhierarki kan för övrigt inte sådana regler som fastställts genom en förordning som antagits efter samråd med berörda institutioner och kommittén för tjänsteföreskrifterna frångås genom ett rådsbeslut.
- 41 Dessutom är rådets tillsättningsmyndighets omtvistade beslut att utnämna de anställda vid Schengensekretariatet till tjänstemän rättsstridigt, eftersom det fattats i strid med artiklarna 4, 27, 28 och 29 i tjänsteföreskrifterna.
- 42 Slutligen saknar rådet grund för påståendet att en förlamning av det tidigare Schengensekretariatets funktioner allvarligt skulle skada förvaltningens kontinuitet. Det tidigare Schengensekretariatets funktioner skulle nämligen, i avvaktan på anordnandet av ett allmänt uttagningsprov i syfte att tillsätta de särskilt inrättade tjänsterna, kunna säkerställas genom rekrytering av tillfälligt anställda med iakttagande av föreskrifterna och av Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallad anställningsvillkoren för övriga

anställda). De intressen som de anställda i det tidigare Schengensekretariatet har kan inte berättiga ett åsidosättande av bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och i anställningsvillkoren för övriga anställda.

- 43 Rådet har bestritt att villkoren för medgivande av uppskov är uppfyllda i förevarande mål. Rådet har dessutom, efter en intresseavvägning, bedömt att övervägande skäl talar för att beslut 1999/307, som bland annat syftar till att ”säkerställa att tillämpningen och utformningen av de bestämmelser som rör Schengenregelverket kan fortgå under former som säkerställer att denna verksamhet fungerar väl i samband med att detta regelverk införlivas inom Europeiska unionens ramar”, skall äga fortsatt giltighet.

Förstainstansrättens bedömning

- 44 Artikel 179 i fördraget, som ger gemenskapsdomstolarna behörighet att avgöra alla tvister mellan gemenskapen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna eller som följer av anställningsvillkoren, skall förstås på så vis att den är tillämplig enbart på personer som är tjänstemän eller på andra anställda än lokalt anställda, samt på dem som gör anspråk på att inneha en sådan tjänst (beslut i det ovannämnda målet Gomes de Sá Pereira mot rådet, punkt 24). Artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna om hur man överklagar omfattar nämligen inte bara tjänstemän som är i tjänst, utan även dem som söker en tjänst (domstolens beslut den 27 februari 1991 i mål C-126/90 P, Bocos Viciano mot kommissionen, REG 1991, s. I-781, punkt 13, ovannämnda beslut i målet Gomes de Sá Pereira mot rådet, punkt 24) eller deltar i ett allmänt uttagsprov (förstainstansrättens beslut den 16 maj 1994 i mål T-37/93, Stagakis mot parlamentet, REGP 1994, s. II-451, punkt 16).
- 45 Det är ostridigt i målet dels att sökanden varken är tjänsteman i den mening som avses i bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna eller annan anställd än lokalt anställd i den mening som avses i bestämmelserna i anställningsvillkoren för övriga anställda, dels att beslut 1999/307 inte utgör ett meddelande om allmänt uttagsprov. Med hänsyn till ovannämnd rättspraxis har gemenskapsdom-

stolarna följaktligen inte behörighet att döma i tvisten mellan sökanden och rådet, varken avseende interimistiska åtgärder eller avseende huvudsaken, såvida inte sökanden ansökt om en tjänst.

- 46 Så är emellertid inte fallet. Beslut 1999/307 har nämligen uppenbarligen inte till syfte att ge andra personer än de som avses i artikel 1 möjlighet att inträda i gemenskapsförvaltningen. Det följer uttryckligen av artikel 2 i beslutet att tillsättningsmyndigheten, "som undantag från tjänsteföreskrifterna och med förbehåll för att villkoren i artikel 3 i detta beslut uppfylls", kan tillsätta "de personer som avses i artikel 1" i beslutet "som provanställda tjänstemän i Europeiska gemenskaperna" vid rådets generalsekretariat.
- 47 Då beslut 1999/307 inte ger de personer som inte uttryckligen omfattas av det möjlighet att ansöka om att få bli utnämnda till tjänstemän i gemenskapen i tjänsteföreskrifternas mening, kan sökanden, som inte tillhör personkretsen som avses i artikel 1 i beslut 1999/307, inte anses vara en person som omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna. Situationen skiljer sig från de situationer där en talan enligt artikel 179 i fördraget har upptagits till sakprövning efter att ha väckts av en godkänd sökande i ett uttagningsprov på grund av att den institution som anordnat nämnda uttagningsprov inte erbjudit några lediga tjänster (förstainstansrättens beslut av den 22 februari 1990 i mål T-72/89, Bocos Viciano mot kommissionen, REG 1990, s. II-57) eller av en sökande till en tjänst som utlysts som ledig (beslut i det ovannämnda målet Gomes de Sá Pererira mot rådet).
- 48 Av detta följer att sökanden borde ha framställt sin talan i sak, till vilket yrkandet om interimistiska åtgärder är hänförligt, på grundval av artikel 173 i EG-fördraget, eftersom sökandens talan riktar sig mot det förhållandet att beslut

1999/307 gör det omöjligt för henne att kunna utnämnas till tjänsteman vid rådets generalsekretariat.

- 49 Det är således uppenbart att talan rörande huvudsaken, i den del den avser ogiltigförklaring av beslut 1999/307, skall avvisas.
- 50 Sökandens talan rörande huvudsaken syftar även till att tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut skall ogiltigförklaras. I detta avseende är det tillräckligt att nämna att det i artikel 2 i beslut 1999/307 stadgas att tillsättningsmyndigheten "kan tillsätta" de anställda i det tidigare Schengensekretariatet på tjänster vid rådets generalsekretariat, "som undantag från tjänsteföreskrifterna" och "med förbehåll för att villkoren i artikel 3... uppfylls". Såsom rådet anför, utan att på denna punkt ha motsagts av sökanden i den inlägga hon ingav den 12 maj 1999, hade tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut ännu inte antagits då sökanden väckte talan. Det finns i detta sammanhang skäl att påpeka att sökanden inte ens identifierat besluten i fråga i sin ansökan om interimistiska åtgärder.
- 51 Således kan konstateras att talan rörande huvudsaken, såvitt den syftar till att tillsättningsmyndighetens omtvistade beslut skall ogiltigförklaras, omedelbart framstår som för tidigt framställd och att den därmed likaledes skall avvisas.
- 52 Vad gäller villkoren för beviljande av interimistiska åtgärder finns det för övrigt anledning att erinra om att frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet måste bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det åligger den sistnämnda att styrka att hon inte kan invänta utgången i huvudsaken utan att åsamkas en skada med allvarliga och irreparabla följder (beslut i det ovannämnda målet Willeme mot kommissionen, punkt 36, beslut av domstolens

ordförande av den 25 mars 1999 i mål C-65/99 P(R), Willeme mot kommissionen, REG 1999, s. I-1857, punkt 62).

- 53 Sökanden har i målet inte lämnat någon uppgift som gör det möjligt att sluta sig till att begärda åtgärder ställer krav på skyndsamhet för hennes del, utan har såsom åsamkad skada endast åberopat att hon definitivt utesluts från tillämpningsområdet för de närmare föreskrifterna för införlivande enligt beslut 1999/307. Sökanden har således inte preciserat på vad sätt beslut 1999/307 skadar hennes intressen och, för det fall hon ändå skulle anses ha visat detta, att skadan skulle vara så allvarlig att det inte är möjligt för henne att invänta avgörandet i huvudsaken utan att begärt uppskov beviljas.
- 54 Då kravet på skyndsamhet följaktligen inte är uppfyllt skall ansökan om interimistiska åtgärder av detta skäl avslås, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder och argument som anförts av sökanden.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 21 juni 1999

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande